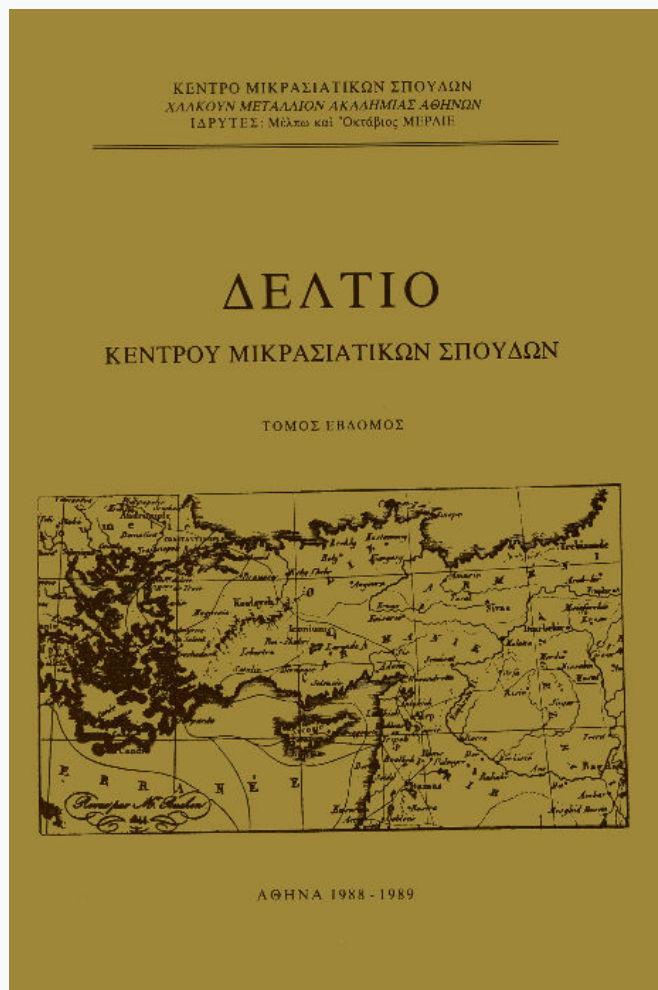

Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών

Τόμ. 7 (1988)

Θάλεια Βοΐλα: (1898-1987)

Θάνος Βερεμής

doi: [10.12681/deltiokms.203](https://doi.org/10.12681/deltiokms.203)

Copyright © 2015, Θάνος Βερεμής

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Βερεμής Θ. (1988). Θάλεια Βοΐλα: (1898-1987). *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών*, 7, 357-360.
<https://doi.org/10.12681/deltiokms.203>

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

ΘΑΛΕΙΑ ΒΟΪΛΑ

(1898-1987)

Ἡ Θάλεια Β. Βοΐλα, τὸ γένος Στάλιου, ἔφυγε ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμον στὶς 24 Ὀκτωβρίου 1987 διακριτικὰ ὅπως εἶχε ζήσει. Οἱ καταβολές της ἀποτελοῦν ὑπόμνηση ἑνὸς λαμπροῦ ἑλληνισμοῦ ποὺ ἀπλωνόταν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη ὡς τὴν Ἀνατολικὴ Ρωμυλία καὶ τὴ Θράκη. Ἡ μητέρα της, τὸ γένος Κουγιουμτζόγλου, καταγόταν ἀπὸ τὴ Φιλιππούπολη καὶ ὁ πατέρας της ἦταν καπνέμπορος τῆς Κομοτηνῆς. Τὸ ἕβδομο καὶ τελευταῖο παιδί τῆς οἰκογένειας, ἡ Θάλεια, γεννήθηκε στὴ Χάλκη τῶν Πριγκιπωνήσων στὶς 21 Σεπτεμβρίου 1898 καὶ ἔχασε τὸν πατέρα της ὅταν ἦταν μόλις πέντε ἐτῶν. Ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος τὴν βρῆκε μαθήτρια στὸ Ζάππειο Παρθεναγωγεῖο Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ ὅπου ἔφυγε γιὰ τὴν Ἀθήνα μόνη, γιὰ τὴ μητέρα της βρισκόταν ἀποκομμένη στὴν Κομοτηνὴ. Ἐξῆσε ἕκτοτε μὲ τὴ μεγάλη της ἀδελφὴ Οὐρανία Ζηρίνη καὶ τὴ συνομήλική της ἐξαδέλφη της Λιλή στὴν Ἀθήνα καὶ τὴ Δρέσδη. Τελείωσε τὸ Σχολεῖο Τριανταφυλλίδου στὴν Ἀθήνα καὶ πῆρε τὸ δίπλωμα Du Cours Supérieur de l'Institut Supérieur d'Études Françaises (1920) καὶ ἀργότερα τὸ Proficiency in English ἀπὸ τὸ Cambridge. Παντρεύτηκε τὸν γιατρὸ Βασίλειο Βοΐλα στὶς 21-5-1924, ποὺ ἀργότερα διετέλεσε ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς σὲ τέσσερις μεταπολεμικὲς Κυβερνήσεις.

Ἄτομο προικισμένο μὲ ἰδιαίτερη εὐφυΐα, ὑπερاناπλήρωσε τὴν ἑλλειψη πανεπιστημιακῶν σπουδῶν μὲ τὴν προσωπικὴ της ἐπιμέλεια, ὥστε νὰ ἀποκτήσει μιὰ ἀσυνήθιστη γιὰ κοπέλα τῆς ἐποχῆς της μόρφωση. Γνώριζε τρεῖς γλώσσες, πέραν τῆς ἑλληνικῆς, καὶ τὰ ἔργα τῶν κλασικῶν συγγραφέων (Ἑλλήνων, Ἀγγλῶν, Γάλλων καὶ Γερμανῶν). Πρῶτη ἐξαδέλφη τῆς Μέλπως Λογοθέτη Μερλιᾶ (οἱ μητέρες τους ἦταν ἀδελφές) καὶ στενὴ της φίλη, συνδέθηκε ἀκόμα μὲ πολλὰς διασημότητες τῆς ἐποχῆς της, τὸν Κωστὴ Παλαμά, τὸν Ἀλέξανδρο Δελμούζο καὶ τὸν Ἐλευθέριο Βενιζέλο.

Ἐπέβαλε στὸν ἑαυτὴ της τὸ λιτὸ ἥθος ἑνὸς ἑλληνισμοῦ ποὺ ἔζησε μὲ τὴν αἴσθηση μιᾶς ἀποστολῆς καὶ ἀφιερώθηκε στὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἔθνους. Ἀπὸ τὴν προσφορὰ αὐτῇ, ποὺ προσφέρθηκε πάντα ἐθελοντικὰ, μὲ ζήλο καὶ ἀφοσίωση, σημειώνουμε ἐδῶ μερικὰ δείγματα:

Πρὶν ἀπὸ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον 1934-1940.

Μέλος τοῦ Συμβουλίου καὶ Ταμίας τῆς Παπαστρατείου Σχολῆς Παιχνιδιῶν, μὲ Πρόεδρον τὴ Μαρία Σβάλου.

Θάλεια Βούλα

Μέλος της Έφορίας του Έθνικού Παιδικού Σταθμού Νέας Ίωνίας του Υπουργείου Κοινωνικής Πρόνοιας.

Μέλος του Συμβουλίου της Βιοτεχνικής και Έπαγγελματικής Σχολής «Το σπίτι του Κοριτσιού», με Πρόεδρο την Άγγελική Χατζημιχάλη.

Κατά τον Πόλεμο 1940-1941.

Έντεταλμένη στην Οργάνωση της Αρχιεπισκοπής Αθηνών «Στρατευμένη Πρόνοια». Υπεύθυνος για την ένορΙΑ του Αγίου Σπυρίδωνος Σταδίου και την Καισαριανή.

Μέλος του Συμβουλίου της Διοικήσεως των Φιλοπτώχων Ταμείων της Ίερᾶς Αρχιεπισκοπής Αθηνών. Υπεύθυνη για τὸν Ἅγιο Διονύσιο Σκουζέ, τὸν Ἅγιο Σπυρίδωνα Σταδίου καὶ τὴν Κηφισιά.

Κατά τὴν Κατοχή 1941-1944.

Έθελόντρια Προϊσταμένη της Διευθύνσεως Περιθάλψεως, με βαθμὸ Διευθυντοῦ Β', τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁργανισμοῦ Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης, ΕΟΧΑ.

Μέλος του Κεντρικού Συμβουλίου της 'Αποστολής του 'Ελβετικού 'Ερυθρού Σταυρού για την παροχή γάλακτος στὰ βρέφη.

Διευθύνουσα του Τμήματος Φοιτητικῶν Συσσιτίων της 'Επιτροπῆς Διαχειρίσεως Βοηθείας πρὸς τὴν 'Ελλάδα του Διεθνoῦς 'Ερυθροῦ Σταυροῦ.

Μετὰ τὸν πόλεμο.

1945-1953

'Εθελόντρια ἀδελφὴ τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ στὸ Στρατιωτικὸ Νοσοκομεῖο 'Αναπήρων ἐπὶ τετραετία, καὶ μετὰ σὲ διάφορα Νοσοκομεῖα καὶ Κέντρα.

Διοικητικὸς Διευθυντὴς καὶ 'Εντεταλμένη Σύμβουλος τοῦ 'Ινστιτοῦτου 'Ερεῦνης Νοσημάτων Θώρακος μὲ μικροακτινογραφήματα.

Μέλος τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πατριωτικοῦ 'Ιδρύματος. 'Απὸ τὸ 1953 ὡς τὸ 1956 Β' 'Αντιπρόεδρος.

1956-1964

Πρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πατριωτικοῦ 'Ιδρύματος Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ 'Αντιλήψεως —ΠΙΚΠΑ— καὶ Σύνδεσμος μὲ τὴν UNICEF.

'Αντιπρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς 'Επισκεπτριῶν 'Αδελφῶν καὶ Νοσοκόμων τοῦ 'Υπουργείου Προνοίας.

1965-1969

Μέλος τῆς Κεντρικῆς 'Εφορίας Αἰμοδοσίας τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ.

Μέλος τῆς 'Εφορίας τῆς 'Επιτροπῆς Βοηθείας τοῦ Σταθμοῦ Α' Βοηθειῶν τοῦ Ε.Ε.Σ.

'Ιδρυτικὸ Μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν ἀπὸ τῆ σύστασή του σὲ νομικὸ πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου τὸ 1962 καὶ ἐθελόντρια συνεργάτρια τοῦ Κέντρου στὸ Τμῆμα χειρογράφων.

Γενικὴ Γραμματέας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν (1962-1987).

'Απὸ τὸ Σεπτέμβριο 1969 μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ 'Ασύλου 'Ανιάτων καὶ Γραμματέας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Πρόεδρος τοῦ 'Ασύλου 'Ανιάτων καὶ τοῦ 'Ιδρύματος Περιθάψεως Χρονίως Πασχόντων (1970-1980). Παραιτήθηκε τὸ 1980, λόγω ἀσθένειας τῆς καρδιάς.

Παράσημα.

'Η ἑλληνικὴ κοινωνία, ἀναγνωρίζοντας τὴν προσφορὰ τῆς Θάλειας Βοῖ-λα, τὴν τίμησε μὲ ἠθικὲς ἀμοιβές. Τὶς καταγράφουμε ἐδῶ πληροφοριακά, γνωρίζοντας ὅτι τῆς ἴδιας ἡ μεγάλη σεμνότητα ποτὲ δὲν τῆς ἐπέτρεψε νὰ τὶς κάνει γνωστὲς ἀκόμα καὶ στοὺς στενοὺς οἰκείους της:

Ι. Στρατιωτικὸν Μετάλλιον 'Εξαιρέτων Πράξεων.

2. Μετάλλια τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἀργυροῦν, μετ' ἀστέρος κλπ. καὶ τελευταῖα τὸ «Χρυσοῦν Μετάλλιον Ἀθηνᾶς Μεσολωρᾶ ἐπ' ἀρετῇ» (σύνολο ἑννέα μετάλλια).
3. Μετάλλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν γιὰ τὴν «Εὐδόκιμον συμβολὴν» εἰς τὴν ΕΟΧΑ.
4. Μετάλλιον τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.
5. Χρυσοῦς Σταυρὸς τοῦ Τάγματος Εὐποιίας.
6. Ταξιάρχης τοῦ Τάγματος Εὐποιίας.

Βαθμοὶ στὸ Σῶμα Ἀδελφῶν.

16-12-1952 Ἀδελφὴ Α΄.

19-4-1974 Προϊσταμένη Ἀδελφὴ Α΄.

12-4-1981 Ἐπιθεωρητὴς Ἀδελφὴ.

Μὲ τὸ θάνατο τῆς Θάλειας Βοῖλα λιγοστεύει μιὰ γενιὰ Ἑλλήνων ποὺ ἀναλώθηκαν στὴν ὑπηρεσία τοῦ συνόλου. Δὲν θὰ ξαναδοῦμε τὸ εἶδος αὐτὸ στὸ δικό μας βίο.

ΘΑΝΟΣ ΒΕΡΕΜΗΣ